

[Ole Donner]

ker man i diktaturstater, ikke i et retssamfund, og derfor synes vi, det er meget ubehageligt, at der står sådan nogle ting for at forsøge at skræmme folk fra at anlægge en retssag.

Jeg håber, at Handelskammeret, som på det skammeligste blev afvist, da det henvendte sig til regeringen, vil samle brancheorganisationerne og hjælpe alle de mange virksomheder med at få de ulovligt opkrævede penge tilbage.

Vi toner rent flag i Fremskridtspartiet: Vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

På baggrund af hr. Ole Donners opfordring til at stemme imod må jeg forklare, hvorfor SF vælger at undlade at stemme.

Problemet er, at erhvervslivet hos forbrugerne har opkrævet disse 55 mia. kr. Det vil være fuldstændig urimeligt, om forbrugerne nu én gang til skal være til grin for deres egne penge, for når statskassen skal udbetale 55 mia. kr., hvor skal de 55 mia. kr. så hentes? De skal hentes hos de forbrugere, der allerede har betalt pengene én gang, for at forgyldte erhvervslivet med 55 mia. kr. Denne konsekvens ønsker SF ikke. Det må være klart.

Da jeg på den anden side ikke føler mig overbevist om, at konsekvensen af regeringens forslag ikke præcis bliver det her tosseri, nemlig at erhvervslivet alligevel, når domstolene har truffet afgørelserne, får pengene tilbage, så er jeg hverken i stand til at stemme for eller stemme imod. Hvis det var sådan, at jeg var sikker på, at erhvervslivet ikke ville få de 55 mia. kr. udbetalt, hvis jeg stemte for regeringens forslag, ville jeg have stemt for regeringens lovforslag, for jeg støtter intentionerne i det; men jeg mener, at juridisk er det noget makværk.

Vi har i udvalget fået i læssevis af svar af den type, som hr. Stavad redegjorde for; det er i øvrigt mest spørgsmål, som jeg har stillet. Vi har også hygget os med at drille skatteministeren, som jo har gjort meget ud af retssikkerheden, med, at der faktisk er en meget grundlæggende uoverensstemmelse mellem det forslag, han kom med sidste år, og så det, at man nu kan foretage eftersyn uden retskendelse. Jeg mener i øvrigt, at det i visse situationer kan være rimeligt nok, at man kan lave razziaer, det vender jeg mig ikke imod; men der er i hvert

fald en uoverensstemmelse. Det har vi også rejst i udvalget og hygget os med at irritere ministeren med.

Men det egentlige problem er altså, at vi ikke har nogen sikkerhed for, at lovforslaget imødekommer det, der er regeringens intentioner – som SF støtter.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Jens Thoft, at nu forstår jeg udmærket SF's begrundelse for at undlade at stemme. Det er rigtigt, når hr. Jens Thoft siger, at forbrugerne ville være til grin, hvis de skulle betale en gang til. Det er jeg helt enig med hr. Jens Thoft i.

Men hr. Jens Thoft er formentlig også enig med mig i, at der er en række tilfælde, hvor der foreligger dom for, at man ikke kunne overvælte pengene. Så kan vi være enige eller uenige om, hvorvidt man så eventuelt skal have dem tilbage, men jeg er enig i, at forbrugerne har betalt dem, og de skal ikke betale dem en gang til; de skulle tværtimod have skattelettelser.

Jeg er også enig i, at det er noget juridisk makværk, og derfor burde man måske standse lovforslaget og tvinge regeringen til at lave noget mere fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu synes jeg Fremskridtspartiet og hr. Ole Donner har et problem. For virkningen af at stemme imod regeringens forslag er jo, at man banker hul i statskassen med de 55 mia. kr.

Det, hr. Ole Donner stiller krav om, er jo, at pengene udbetales, og hvis hr. Ole Donner erkender, at det ville være fuldstændig urimeligt, og at forbrugerne ville blive totalt til grin for deres egne penge, for så ville de komme til at betale dem en gang til, burde hr. Ole Donners konklusion nok være omtrent den samme som SF's, nemlig at man undlader at stemme til lovforslaget og i øvrigt overlader ansvaret til regeringen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes også, der er grund til at gøre en kort bemærkning til hr. Ole Donner.